

Nathaniel D. Faulkhead (1860-1923)

NATHANIEL D. FAULKHEAD (1860-1923)

Vroege leven

Nathaniel Faulkhead werd geboren in de buurt van Avoca, Victoria, Australië in 1860. Er is weinig bekend over zijn vroege leven, behalve dat zijn familie kort nadat hij zich in Melbourne had gevestigd, een van de eersten in Australië waren die de boodschap van de Zevende-dags Adventisten omarmde in 1886 of 1887. Toen de uitgeverij voor het eerst werd opgericht, begon Faulkhead daar te werken, aanvankelijk met een zakenkrant gedrukt door de nieuwe pers, later als accountant van de uitgeverij, een functie die hij vele jaren zou vervullen. Later werkte hij in de uitgeverij New Zealand Conference voor een jaar of twee als penningmeester, voordat hij werd teruggeroepen naar zijn oude functie bij de uitgeverij in de buurt van Melbourne. Na nog acht jaar daar, vertrok hij om accountant te worden voor een bedrijf in Melbourne. Als lid van de Windsor-kerk diende hij als ouderling tot zijn onverwachte dood tien jaar later, in 1923, op het perron van het treinstation terwijl hij wachtte om op de trein naar huis te stappen.

Na nog acht jaar daar, vertrok hij om accountant te worden voor een bedrijf in Melbourne. Als lid van de Windsor-kerk diende hij als ouderling tot zijn onverwachte dood tien jaar later, in 1923, op het perron van het treinstation terwijl hij wachtte om op de trein naar huis te stappen.

Associatie met de Vrijmetselarij

Er werd een goed geplande uitvaartdienst gehouden in de Windsor-kerk en vervolgens werd op de begraafplaats een begrafenisdienst gehouden volgens de tradities van de vrijmetselaars. Hoewel Faulkhead al jaren niet meer actief was in de vrijmetselaarsbeweging, had hij ooit een hoge functie bekleed en stond hij nog steeds in hoog aanzien, bij degenen die bij de beweging betrokken waren.

Faulkhead, een bekwaam man, diende de kerk goed, maar na verloop van tijd werden zijn vrijmetselaarstaken zo uitgebreid dat ze de kwaliteit van zijn werk voor de kerk aantasten en een negatieve invloed hadden op zijn geestelijk leven. Hij was op 23 juli 1890 ingewijd in de Victoriaanse Kilwinning Loge nr. 93 en werd daar Meester op 24 augustus 1892. Faulkhead bekleedde kort daarna een functie in drie loge gemeenschappen en verantwoordelijke posities in nog eens drie loges. Deze snelle en zeer ongebruikelijke stijging in de gelederen van de loges zou hem ertoe hebben verplicht, minstens negen loge vergaderingen per maand bij te wonen

Nathaniel D. Faulkhead (1860-1923)

Sommigen die met Faulkhead werkten, uitten hun bezorgdheid over zijn betrokkenheid, maar hij stond niet open voor hun advies. Dagen na haar aankomst in Australië, in december

1891 hoorde Ellen White van de toestand van de pers in Melbourne en schreef ze naar een aantal personen daar, waaronder Nathaniel Faulkhead en zijn vrouw. De lange Faulkhead-brief werd echter niet per post verzonden, omdat Ellen White ervan overtuigd was, dat de inhoud ervan niet zou worden geaccepteerd. Er ging een jaar voorbij waarin het steeds waarschijnlijker leek, dat Faulkheads houding zou leiden tot de beëindiging van zijn kerkelijk dienstverband. Op 10 december 1892 droomde Faulkhead dat Ellen White een boodschap voor hem had. Diep onder de indruk zocht hij haar op, toen ze een paar dagen later terugkeerde naar Melbourne en vroeg of ze hem iets te zeggen had. Ze had wel een boodschap die ze al maandenlang wilde overbrengen, maar was onder de indruk geraakt om dat niet te doen, omdat dat niet welkom zou zijn geweest. Vervolgens besprak ze een document van vijftig pagina's met Faulkhead, waarbij ze zich

voornamelijk richtte op zijn afgestompte geestelijke waarneming, als gevolg van zijn grote betrokkenheid bij de vrijmetselarij en verschillende andere genootschappen. Ze beschreef wat er gebeurde tijdens de loge bijeenkomsten die hij bijwoonde, en maakte twee keer een handbeweging welke Faulkhead ontzetten, omdat het geheime tekens waren die alleen bekend waren bij de hoogste leden van de vrijmetselaars loge-beweging – tekens die geen gewoon loge-lid en zeker geen enkele vrouw ooit had kunnen weten. Toen hij erop wees wat ze had gedaan, ontdekte hij dat Ellen White niet wist dat ze die signalen had gegeven. Deze ervaring overtuigde Faulkhead ervan, dat het getuigenis van Ellen White van God kwam. Hoewel hij de volgende dag ontslag nam uit alle loge-functies, werd het ontslag niet aanvaard. De vrijmetselaars eisten dat hij de laatste negen maanden van zijn gekozen ambtstermijn zou volbrengen, in de hoop dat hij hierdoor van gedachten zou veranderen. Dit was een tijd van beproeving voor Faulkhead, maar in september 1893 kon hij aan Ellen en Willie White schrijven, dat al zijn relaties met de Vrijmetselarij waren beëindigd. Hij uitte ook zijn dankbaarheid jegens God en Zijn boodschapper voor de richting die zijn leven was ingeslagen.

Nathaniel D. Faulkhead (1860-1923)

Faulkhead bleef na haar terugkeer naar de Verenigde Staten contact houden met Ellen. In zijn brief van 20 februari 1908 aan haar, herinnert hij zich de gebeurtenissen die leidden tot zijn ontslag uit de vrijmetselarij, en de toon is ondersteunend en waardierend naar Ellen White. Dat document geeft aan dat hij; “voor velen van hen (metselaars) een grote hulp was geweest en dat velen zich uit de verenigingen hebben teruggetrokken, als gevolg van wat ik hen had verteld dat tussen ons had plaatsgevonden.”

Latere leven

Terwijl Faulkhead vervolgens vele jaren tegen de Vrijmetselarij sprak en ouderling was in de Zevende-dags Adventisten Kerk tot aan zijn plotselinge dood in 1923, documenteren de vrijmetselaarsarchieven periodiek lidmaatschap van verschillende loges gedurende de rest van zijn leven en dat hij lid was op het tijdstip van zijn overlijden op 23 maart 1923. De vrijmetselaars hielden een begrafenisdienst voor hem volgens hun rituelen, volgend op de confessionele begrafenis op de begraafplaats.

Bron: ESDA: Encyclopedia of Seventh-day Adventists, 29 januari 2020